

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
รายนามผู้เชี่ยวชาญ
ในการพิจารณาตรวจสอบเครื่องมือ

รายนามผู้เชี่ยวชาญในการพิจารณาตรวจสอบเครื่องมือ

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กาญจนา ไชยพันธุ์
อาจารย์ประจำภาควิชาจิตวิทยาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์คุณล้น จารุรัตน์งามร
อาจารย์ประจำภาควิชาจิตวิทยาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น
3. อาจารย์พาสุข ศิริคุณ
อาจารย์แนะแนวโรงเรียนขามแก่นนคร จังหวัดขอนแก่น

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น โทร. 2584

ที่ ทม. 0510/๗๕๔๑ วันที่ ๑๑ ส.ค. 2538

เรื่อง ขออนุญาตแต่งตั้งผู้เชี่ยวชาญ

เรียน คณะบดีคณะศึกษาศาสตร์

ด้วยนางสาวสายพิน กันหยันต์ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการแนะแนวและการให้คำปรึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น กำลังทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "ผลของการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มที่มีต่อการปรับตัวทางสังคมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเมืองเมืองขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น" ซึ่งในการศึกษาครั้งนี้จำเป็นต้องให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบและพิจารณาเนื้อหาของ "โปรแกรมการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มที่มีต่อการปรับตัวทางสังคม" ซึ่งเป็นเครื่องมือในการวิจัยก่อนที่จะนำไปใช้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น พิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กาญจนา ไชยพันธุ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์คุณลักษณ์ จารุรัตน์จามร เป็นผู้มีความรู้ ความสามารถและมีประสบการณ์เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอแต่งตั้งเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบและพิจารณาเนื้อหาของเครื่องมือดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น
หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์ และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

๓๐ ๘-๕๓
(นายนิพนธ์ จันทร์โพธิ์)

รองคณบดีฝ่ายบริหาร รักษาการแทน
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ที่ ทม 0510/๗๔๗๔

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น
อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น 40002

11 สิงหาคม 2538

เรื่อง ขอบความอนุญาตแต่งตั้งผู้เชี่ยวชาญ

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนขามแก่นนคร

ด้วยนางสาวสายพิน กันพยนต์ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการแนะแนวและให้คำปรึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น กำลังทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "ผลของการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มที่มีต่อการปรับตัวทางสังคมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเมืองขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น" ซึ่งในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้จำเป็นต้องให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบและพิจารณาเนื้อหาของ "โปรแกรมการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มที่มีต่อการปรับตัวทางสังคม" ซึ่งเป็นเครื่องมือในการวิจัยก่อนที่จะนำไปใช้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น พิจารณาแล้วเห็นว่า อาจารย์พาสุข ศิริคุณ เป็นผู้มีความรู้ความสามารถและมีประสบการณ์เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอแต่งตั้งเป็นผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบและพิจารณาเนื้อหาของเครื่องมือดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

โทร. (043) 236903

๓๐ ๑๐ -
(นายนิพนธ์ จันทร์โพธิ์)

รองคณบดีฝ่ายบริหาร วิทยาลัยการแพทย์
คณะกิตติมศักดิ์บัณฑิตวิทยาลัย

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ โทร. 2557

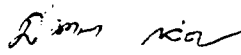
ที่ ทม. 0510/คษ.ว. วันที่ ๕ สิงหาคม 2538

เรื่อง โปรดลงนาม

เรียน คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ด้วยนางสาวสายพิน ก้นพยนต์ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการแนะแนว
และให้คำปรึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่นกำลังทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "ผล
ของการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มที่มีต่อการปรับตัวทางสังคมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่
1 โรงเรียนเมืองเมืองขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น" ซึ่งในการนี้จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์
เก็บข้อมูลในการทำวิทยานิพนธ์

จึงเรียนมาเพื่อโปรดลงนามในหนังสือที่แนบมาพร้อมนี้

.....

(นางฉันทนา กล่อมจิต)

ประธานกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ที่ ทม 0510/ ๔70๔

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น
อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น 40002

10 สิงหาคม 2538

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลในการทำวิทยานิพนธ์

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนเมืองขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น

ด้วยนางสาวสาสิน กันพยนต์ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการ
แนะแนวและให้คำปรึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น กำลังทำวิทยา-
นิพนธ์เรื่อง "ผลของการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มที่มีต่อการปรับตัวทางสังคมของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเมืองขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น" ซึ่งได้กำหนดกลุ่ม
ตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเมือง
ขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น โดยจะดำเนินการเก็บข้อมูลในระหว่างวันที่ 15 สิงหาคม
- 15 กันยายน 2538 นี้

ดังนั้น เพื่อให้การศึกษาครั้งนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยขอนแก่น จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์ให้นางสาวสาสิน กันพยนต์
ดำเนินการเก็บข้อมูลตามความประสงค์ด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น
หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

๓๐ ๑๐ -

(นายนิพนธ์ จันทร์โพธิ์)

โทร. (043) 236903

รองคณบดีฝ่ายบริหาร วิทยาลัยการนพน
คณะศึกษาศาสตร์บัณฑิตวิทยาลัย

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ โทร. 2557

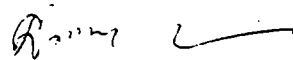
ที่ ทม. 0510/.....วันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๓๘

เรื่อง โปรดลงนาม

เรียน คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ด้วยนางสาวสาณิน กันพยนต์ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการแนะแนว และให้คำปรึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่นกำลังทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "ผลของการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มที่มีต่อการปรับตัวทางสังคมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเมืองเมืองขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น" ซึ่งการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้จำเป็นต้องทดลองใช้เครื่องมือในการเก็บข้อมูลทำวิทยานิพนธ์ โดยการใช้แบบสอบถามและโปรแกรมการให้คำปรึกษาแบบกลุ่ม ซึ่งกลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2538 โรงเรียนเมืองเมืองขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น และจะทำการทดลองใช้เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลทำวิทยานิพนธ์กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2538 โรงเรียนขามแก่นนคร จังหวัดขอนแก่น ในระหว่างวันที่ 1-31 กรกฎาคม 2538 เพื่อให้การทำวิทยานิพนธ์เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ จึงใคร่ขออนุญาตให้นางสาวสาณิน กันพยนต์ ดำเนินการทดลองใช้เครื่องมือในการเก็บข้อมูลทำวิทยานิพนธ์ตามประสงค์

จึงเรียนมาเพื่อโปรดลงนามในหนังสือที่แนบมาพร้อมนี้

(.....)

ประธานกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ที่ ทม 0510/ ๔๔๙๔

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น

อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น 40002

๕ กรกฎาคม 2538

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ทดลองใช้เครื่องมือเก็บข้อมูลในการทำวิทยานิพนธ์

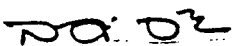
เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนขามแก่นนคร จังหวัดขอนแก่น

ด้วยนางสาวสายพิน ก้นพยนต์ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการแนะแนวและให้คำปรึกษา มหาวิทยาลัยขอนแก่น กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "ผลของการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มที่มีต่อการปรับตัวทางสังคมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเมืองขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น" ในการศึกษาครั้งนี้จำเป็นต้องทดลองใช้เครื่องมือในการเก็บข้อมูลทำวิทยานิพนธ์ ซึ่งเป็นแบบสอบถามและโปรแกรมการให้คำปรึกษาแบบกลุ่ม โดยได้กำหนดกลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2538 โรงเรียนขามแก่นนคร และจะดำเนินการทดลองเครื่องมือในระหว่างวันที่ 15 - 31 กรกฎาคม 2538

ดังนั้น เพื่อให้การศึกษาครั้งนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น จึงใคร่ขอความกรุณาให้นางสาวสายพิน ก้นพยนต์ ดำเนินการทดลองใช้เครื่องมือในการเก็บข้อมูลทำวิทยานิพนธ์ตามความประสงค์

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นายสมพงษ์ จันทรโพธิ์ศรี)

โทร. (043) 236903

ณบัณฑิตวิทยาลัย

ภาคผนวก ข
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบประเมินความสามารถในการปรับตัวทางสังคม
2. ชุดการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มที่มีผลต่อการปรับตัวทางสังคม

แบบประเมินความสามารถในการปรับตัวทางสังคม

ชื่อ - นามสกุล..... ชั้น.....
โรงเรียน..... วันที่ทำการประเมิน.....

คำชี้แจงในการตอบแบบประเมิน

แบบประเมินที่นักเรียนได้รับนี้ เป็นแบบประเมินความสามารถในการปรับตัวทางสังคมของนักเรียนซึ่งมีทั้งหมด 42 ข้อ ให้นักเรียนอ่านและพิจารณาตอบตามความรู้สึกและสภาพที่เป็นจริงของนักเรียนให้มากที่สุด โดยขีดเครื่องหมาย / ลงในช่องที่ต้องการห้ข้อความนั้น ซึ่งกำหนดระดับไว้ 4 ระดับคือมากที่สุด มาก น้อย น้อยที่สุด

ตัวอย่าง

ข้อความ	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด
0. เมื่อไม่เข้าใจเรื่องที่ครูสอน ข้าพเจ้าจะถามครู			/	
00. ข้าพเจ้ารู้สึกไม่กล้าขอความช่วยเหลือจากคนอื่น	/			

ในข้อ 0 หมายความว่า เมื่อนักเรียนไม่เข้าใจเรื่องที่ครูสอน นักเรียนจะถามครูในทันที
น้อยครึ่ง

00 หมายความว่า นักเรียนไม่กล้าขอความช่วยเหลือจากคนอื่นเลย

ต่อไปนี้ ขอให้นักเรียนตอบแบบประเมินนี้ให้ครบทุกข้อ หากนักเรียนลืมหรือคิดวันไม่ตอบข้อใดข้อหนึ่งแม้เพียงข้อเดียว แบบประเมินของนักเรียนจะเป็นโมฆะทันที ขอให้นักเรียนลงมือตอบแบบประเมินในหน้าต่อไปได้

นักเรียนมีความรู้สึกต่อสิ่งต่าง ๆ ต่อไปนี้มากน้อยเพียงไร

ข้อความ	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด
1. เมื่อถูกครูเรียกออกไปพูดหน้าชั้น ข้าพเจ้าจะรู้สึก ตื่นเต้น.....				
2. ข้าพเจ้ารู้สึกว่าไม่มีเพื่อนสนิทที่จะปรึกษาเรื่อง ต่าง ๆ ได้.....				
3. ข้าพเจ้ารู้สึกไม่มั่นใจเมื่อต้องเดินคนเดียว.....				
4. ข้าพเจ้ารู้สึกลำบากใจในการปฏิบัติตามระเบียบ ข้อบังคับของโรงเรียน.....				
5. เมื่อได้รับมอบหมายให้ทำงานร่วมกับผู้อื่น ข้าพเจ้า รู้สึกไม่สบายใจ.....				
6. ข้าพเจ้ามักมีความคิดเห็นขัดแย้งกับเพื่อน ๆ				
7. เมื่อมีเรื่องถกเถียงกับเพื่อน ข้าพเจ้าจะรู้สึกไม่ สบายใจ.....				
8. ข้าพเจ้ารู้สึกว่าเพื่อน ๆ ชอบเอาเปรียบข้าพเจ้า..				
9. ข้าพเจ้ารู้สึกขาดเพื่อนสนิทที่ไว้วางใจได้.....				
10. ข้าพเจ้ารู้สึกลำบากใจในการเข้าพบครู.....				
11. ข้าพเจ้ารู้สึกลำบากใจในการสร้างความคุ้นเคยกับ บุคคลอื่น.....				

ข้อความ	มาก ที่สุด	มาก	น้อย	น้อย ที่สุด
12. ข้าพเจ้าหาตัวเข้ากับเพื่อน ๆ ได้ยาก.....				
13. ข้าพเจ้ารู้สึกลำบากใจในการหาเรื่องมาสนทนากับบุคคลอื่น.....				
14. ถ้าเพื่อนไม่ให้เข้ากลุ่มเพื่อนด้วยกันจะรู้สึกเสียใจ..				
15. ข้าพเจ้าชอบอยู่คนเดียวมากกว่าอยู่ในกลุ่มเพื่อน...				
16. การเรียนของข้าพเจ้าด้อยลงเพราะเพื่อน ๆ เป็นสาเหตุ.....				
17. ข้าพเจ้ารู้สึกว่าครูส่วนใหญ่มีความล่าเอียง.....				
18. ข้าพเจ้ารู้สึกว่าตนเองเป็นคนมีปมด้อย.....				
19. ข้าพเจ้ารู้สึกลำบากใจในการอยู่ร่วมกับคนหมู่มาก..				
20. ข้าพเจ้ารู้สึกว่าตนเองต้องคอยเอาใจคนอื่น.....				
21. ข้าพเจ้ามักจะเลิกล้มการทำงานเมื่อพบกับความ... ยุ่งยากลำบาก.....				
22. ข้าพเจ้ารู้สึกไม่พอใจเมื่อมีคนคัดค้านความคิดเห็น ของข้าพเจ้า.....				
23. เพื่อน ๆ มักทำอะไรไม่ถูกใจข้าพเจ้า.....				
24. ข้าพเจ้าชอบตำหนิเพื่อนที่ทำอะไรไม่ถูกใจข้าพเจ้า.				
25. เมื่อคนอื่นมีบางสิ่งบางอย่างดีกว่าข้าพเจ้า ข้าพเจ้า จะไม่ชอบเขา.....				
26. ข้าพเจ้ารู้สึกว่าหาความจริงใจจากเพื่อน ๆ ไม่ได้ เลย.....				
27. ข้าพเจ้าเคารพและปฏิบัติตามคำสั่งของครู.....				

ข้อความ	มาก ที่สุด	มาก	น้อย	น้อย ที่สุด
28. ข้าพเจ้ายินดีทำตามข้อตกลงในกลุ่มเพื่อน.....				
29. เพื่อน ๆ ชอบเลือกข้าพเจ้าให้ร่วมงานด้วย				
30. ข้าพเจ้าชอบอภิปรายและแสดงความคิดเห็นร่วมกับ เพื่อน ๆ				
31. ข้าพเจ้าปฏิบัติตามระเบียบของโรงเรียนอย่าง เคร่งครัด.....				
32. ข้าพเจ้ามักหาโอกาสเข้าร่วมกิจกรรมที่โรงเรียน จัดขึ้น.....				
33. ข้าพเจ้าช่วยดูแลและรักษาทรัพย์สินสมบัติของห้องเรียน				
34. ข้าพเจ้ารู้สึกสนุกสนานเมื่ออยู่ในกลุ่มเพื่อน.....				
35. ข้าพเจ้ารู้สึกสนุกสนานเพลิดเพลินในการเข้าร่วม กิจกรรมต่าง ๆ.....				
36. เพื่อน ๆ ส่วนมากเข้าใจข้าพเจ้าดี.....				
37. ข้าพเจ้ามีความสุขเมื่อได้ให้ความช่วยเหลือแก่ผู้อื่น.....				
38. เมื่อได้รับมอบหมายให้ทำอะไรก็ตาม ข้าพเจ้าจะทำ อย่างเต็มความสามารถของตนเอง.....				
39. ข้าพเจ้าให้ความสนใจและเอาใจใส่ต่อการเรียน ของตนเอง.....				
40. ข้าพเจ้าคิดว่าตนเองมีความพร้อมต่อการเป็นผู้นำ และผู้ตามได้.....				
41. ข้าพเจ้ารู้สึกว่าตนเองต้องการมีเพื่อน.....				
42. ข้าพเจ้าชอบรับฟังความคิดเห็นของเพื่อน ๆ.....				

ชุดการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มที่มีผลต่อการปรับตัวทางสังคม

ครั้งที่ 1 : ปฐมนิเทศการให้คำปรึกษาแบบกลุ่ม

จุดมุ่งหมาย : เพื่อให้สมาชิกกลุ่มได้ทราบถึงจุดมุ่งหมาย กฎระเบียบทั่วไปของกลุ่ม ข้อตกลงเบื้องต้น วิธีการของกระบวนการให้คำปรึกษาแบบกลุ่ม บทบาทหน้าที่ของสมาชิกและผู้ให้คำปรึกษา รวมถึงการสร้างความสัมพันธ์และการสร้างบรรยากาศอันดีระหว่างสมาชิกและผู้ให้คำปรึกษา

จำนวนสมาชิก : 8 คน

เวลา : 50 นาที

สถานที่ : ห้องแนะแนว

กิจกรรม : "สานสัมพันธ์"

อุปกรณ์ : 1. บ้ายชื่อเขียนชื่อสมาชิกไว้แล้วรวม 9 อัน
2. ปากกา 9 ด้าม
3. ลูกบอล 1 ลูก
4. บัตรแนะนำตัว 9 แผ่น
5. วิทยุเทปและเทปเพลงวัยรุ่นยอดนิยม
6. กระดาษเรื่อง "จุดมุ่งหมายและข้อตกลงเบื้องต้นของการเข้ากลุ่ม"

วิธีดำเนินการ :

1. เริ่มต้นโดยการเล่นเกมนวงกลมชื่อ (Name Circle Game)

ผู้วิจัยกล่าวทักทาย : "สวัสดีค่ะ สมาชิกกลุ่มทุก ๆ คน วันนี้พวกเราจะมาเล่นเกมวงกลมเพื่อแนะนำตัวและรู้จักกันมากยิ่งขึ้น ครูและสมาชิกทุกคนจะนั่งเป็นวงกลม" (ขอให้สมาชิกนั่งเป็นวงกลมให้เรียบร้อยดังรูป)

Δ = ผู้วิจัย

O = สมาชิกกลุ่ม

ผู้วิจัยพูด : "เราทุกคนจะแนะนำตัวพร้อมกับบอกลักษณะตัวที่มีในตนเอง"

: "ครูขอแนะนำตัวก่อนนะคะ ครูชื่อสายพินค่ะ เป็นนักศึกษาปริญญาโทสาขาวิชาการแนะแนวและให้คำปรึกษา จากมหาวิทยาลัยขอนแก่น"

: "หลังจากรู้จักครูแล้ว ต่อไปนี้ครูขอให้สมาชิกแนะนำตัวทีละคน บอกชื่อและลักษณะที่ดีของตน เริ่มจากขวามือของครูเป็นคนแรก"

(เมื่อสมาชิกแต่ละคนแนะนำตัว ผู้ช่วยวิจัยจะแจกป้ายชื่อให้แก่สมาชิกคนนั้นให้ติดอกเสื้อไว้จนครบทุกคน)

2. เมื่อสมาชิกแนะนำตัวครบแล้ว ผู้ช่วยวิจัยจะแจกบัตรแนะนำตัวพร้อมปากกาให้สมาชิกคนละ

1 ชุด

ผู้วิจัยพูด

: "เมื่อสมาชิกได้รับบัตรแนะนำตัวพร้อมทั้งปากกาแล้ว ขอให้สมาชิกเติมข้อความในบัตรแนะนำตัว เมื่อเติมข้อความเสร็จแล้วให้วางบัตรแนะนำตัวและปากกาไว้ข้าง ๆ ตัว"

(ขอให้สมาชิกเติมข้อความและวางบัตรแนะนำตัวและปากกาไว้ข้างตัวจนเสร็จเรียบร้อย)

(ขณะที่สมาชิกเติมข้อความ ผู้ช่วยวิจัยเตรียมอุปกรณ์ : เครื่องเสียง, เทปเพลง และลูกบอล)

3. ผู้ช่วยวิจัยนำลูกบอลมาให้ผู้วิจัย

ผู้วิจัยพูด

: "เมื่อสมาชิกทุกคนเขียนบัตรแนะนำตัวเสร็จแล้ว ต่อไปจะเล่นเกมส่งลูกบอลไปรอบ ๆ วงกลมนี้ โดยการส่งลูกบอลต่อ ๆ กันไปทางขวามือของครู พร้อมกับฟังเสียงเพลงไปด้วย และหากเสียงเพลงหยุดลงในขณะที่ลูกบอลอยู่กับสมาชิกคนใด สมาชิกคนนั้นจะเป็นผู้แนะนำตัวตามที่เขียนในบัตรแนะนำตัวพร้อมแล้วใช่ไหม ขอเสียงเพลงค่ะ"

(ผู้ช่วยวิจัยคอยควบคุมเครื่องเสียง สมาชิกที่ได้รับลูกบอลเมื่อเพลงหยุดเป็นผู้แนะนำตัวตามบัตรแนะนำตัว ทำเช่นนี้จนครบทุกคน และผู้ช่วยวิจัยเก็บลูกบอลและบัตรแนะนำตัว)

4. ผู้ช่วยวิจัยแจกกระดาษระบุข้อความเกี่ยวกับจุดมุ่งหมายของการเข้ากลุ่ม

ผู้วิจัยพูด

: "ให้สมาชิกอ่านพร้อมกับฟังครูไปด้วย สำหรับการเข้ากลุ่มของสมาชิกเพื่อทำกิจกรรมต่าง ๆ ร่วมกันในทุกวันพุธ-ศุกร์ นั้นจะทำให้เกิดผลดีต่อสมาชิกทุกคน ดังนี้คือ

1) ช่วยให้ผู้สมาชิกเป็นคนที่เปิดเผยไม่เก็บกด

- 2) ช่วยให้สมาชิกมีทัศนคติที่ดีต่อบุคคลอื่น ๆ
- 3) ช่วยให้สมาชิกรู้จักหาหนทางแก้ไขปัญหาด้วยตนเอง
- 4) ช่วยให้สมาชิกได้ค้นพบความสามารถที่ตนเองมีอยู่
- 5) ช่วยให้สมาชิกไม่หนีการเข้าสังคมและรู้จักสร้างความสัมพันธ์กับคนอื่นมากขึ้น"

ผู้วิจัยถาม : "เรามีข้อสงสัยข้อใดให้ยกมือถาม"

(รอลำถามและตอบคำถาม)

ผู้วิจัยพูด : "ต่อไปนี้เป็นข้อตกลงและกฎระเบียบของการเข้ากลุ่มมีดังนี้"

- 1) สมาชิกทุกคนต้องเก็บรักษาเรื่องต่าง ๆ ที่พูดในกลุ่มไว้เป็นความลับไม่นำไปเผยแพร่
- 2) สมาชิกจะไม่พูดคุยซุบซิบกันขณะอยู่ในกลุ่ม
- 3) สมาชิกจะใช้คำว่า "ฉัน" หรือ "ผม" แทนตนเอง
- 4) ห้ามบีบบังคับให้สมาชิกคนใดคนหนึ่งพูดหากเขาไม่พร้อม
- 5) เวลารับของของสมาชิก คือ วันพุธและวันศุกร์ เวลา 13.00-13.50 น. สถานที่ ห้องแนะแนว อาคาร 2

ผู้วิจัยถาม : "เรามีข้อสงสัยข้อใดให้ยกมือถามหรือใครต้องการคำอธิบายเพิ่มเติม"

(รอลำถามและตอบคำถาม)

5. ผู้ช่วยวิจัยเก็บเฉพาะปากกาคืน

ผู้วิจัยพูด : "สำหรับในวันนี้ สมาชิกทุกคนได้รู้จักกันแล้ว รวมถึงได้รับทราบเกี่ยวกับจุดมุ่งหมายและข้อตกลงเบื้องต้นของการเข้ากลุ่มเป็นที่เรียบร้อยแล้ว ครูขอขอบใจสมาชิกทุกคนที่ได้ให้ความร่วมมือด้วยดี แล้วพบกันใหม่ครั้งต่อไป สวัสดีค่ะ"

การประเมินผล :

1. สังเกตพฤติกรรมของสมาชิก
2. สังเกตการให้ความร่วมมือของสมาชิก
3. การบันทึกกิจกรรมครั้งที่ 1

เอกสารประกอบทวาทให้คำปรึกษาแบบกลุ่มที่มีต่อการปรับตัวทางสังคม ครั้งที่ 1

จุดมุ่งหมายของการเข้ากลุ่ม

1. เพื่อให้สมาชิกเป็นคนเปิดเผยไม่เก็บกด
2. ช่วยให้ผู้สมาชิกมีทัศนคติที่ดีต่อบุคคลอื่น ๆ
3. ช่วยให้ผู้สมาชิกรู้จักหาหนทางแก้ไขปัญหาด้วยตนเอง
4. ช่วยให้ผู้สมาชิกได้ค้นพบความสามารถที่ตนเองมีอยู่
5. ช่วยให้ผู้สมาชิกไม่หนีการเข้าสังคม และรู้จักสร้างความสัมพันธ์กับคนอื่นมากขึ้น

ข้อตกลงและกฎระเบียบของการเข้ากลุ่ม มีดังนี้

1. สมาชิกทุกคนต้องเก็บรักษาเรื่องต่าง ๆ ที่พูดในกลุ่มไว้เป็นความลับ ไม่ไปเผยแพร่
2. สมาชิกจะไม่พูดคุยขบขันกันขณะประชุมกลุ่ม
3. สมาชิกจะใช้คำว่า "ฉัน" หรือ "ผม" แทนตนเอง
4. ห้ามบ่นบังคับให้ผู้สมาชิกคนอื่นใดคนหนึ่งพูดหากเขาไม่พร้อม

เวลานัดพบของสมาชิกตั้งตารางต่อไปนี้

กิจกรรม	วัน เดือน ปี	เวลา
ครั้งที่ 1 ปฐมนิเทศให้คำปรึกษา	พุธ 23 สิงหาคม 2538	13.00-13.50 น.
ครั้งที่ 2 การสร้างความพร้อมในกลุ่ม	ศุกร์ 25 สิงหาคม 2538	13.00-13.50 น.
ครั้งที่ 3 การสร้างความพร้อมในกลุ่ม	พุธ 30 สิงหาคม 2538	13.00-13.50 น.
ครั้งที่ 4 การสร้างความพร้อมในกลุ่ม	ศุกร์ 1 กันยายน 2538	13.00-13.50 น.
ครั้งที่ 5 การเข้าสู่การให้คำปรึกษาแบบ กลุ่ม	พุธ 6 กันยายน 2538	13.00-13.50 น.
ครั้งที่ 6 การเข้าสู่การให้คำปรึกษาแบบ กลุ่ม	ศุกร์ 8 กันยายน 2538	13.00-13.50 น.
ครั้งที่ 7 การเข้าสู่การให้คำปรึกษาแบบ กลุ่ม	พุธ 13 กันยายน 2538	13.00-13.50 น.
ครั้งที่ 8 การเข้าสู่การให้คำปรึกษาแบบ กลุ่ม	ศุกร์ 15 กันยายน 2538	13.00-13.50 น.
ครั้งที่ 9 การปิดกลุ่ม	พุธ 20 กันยายน 2538	13.00-13.50 น.

ข้าพเจ้าชื่อ.....

เพื่อนที่ดีที่สุดในห้องเรียน.....

วิชาที่ชอบเรียนที่สุด.....

งานอดิเรก.....

บุคคลที่ชื่นชอบมากที่สุด.....

ครั้งที่ 2 : การสร้างความพร้อมในการเข้ากลุ่ม

จุดมุ่งหมาย : 1. เพื่อต้องการให้สมาชิกกลุ่มเกิดความรู้สึกผ่อนคลายและคลายความเครียด
2. เพื่อสร้างความคุ้นเคยแก่สมาชิกให้เกิดความรู้สึกอบอุ่นเป็นกันเอง กล้า
ระบายความรู้สึกนึกคิดของตนเองออกมา
3. เพื่อให้สมาชิกเกิดปฏิสัมพันธ์ต่อกันซึ่งนำมาสู่การปรับตัวระหว่างสมาชิก
ในกลุ่ม

จำนวนสมาชิก : 8 คน

เวลา : 50 นาที

สถานที่ : ห้องแนะแนว

กิจกรรม : "ผ่อนคลาย" และ "วาดภาพ"

อุปกรณ์ : 1. เทปเสียงประกอบการฝึกการผ่อนคลายชุด "KITARO" The light of
the spirit.
2. กระดาษวาดเขียนแผ่นใหญ่ 2 แผ่น
3. ดินสอสี จำนวน 2 ชุด

วิธีดำเนินการ :

1. ผู้วิจัยกล่าวทักทายสมาชิกและนำเข้าสู่เรื่อง

ผู้วิจัย : "สวัสดีค่ะ สมาชิกกลุ่มทุก ๆ คน การพบกันครั้งนี้จะเริ่มต้นด้วยการผ่อนคลาย
ความเครียดกันก่อน"
(ขณะเดียวกันผู้ช่วยวิจัยเปิดเทปเพลง "KITARO")

ผู้วิจัย : "เมื่อเสียงเพลงดังขึ้นขอให้สมาชิกทุกคนฟังเสียงครุ่นตามไปด้วย
นั่งในท่าที่สบาย ๆ สบายแล้วใช่ไหม เหนื่อยมามากแล้ว.. นั่งให้สบาย..
ปล่อยใจให้ลอยไปกับเสียงดนตรี.. เราจะหยุดคิดเรื่องอื่นใด.. ฟัง
เสียงดนตรี.. เสียงดนตรีเหมือนเสียง.. น้ำไหล.. เสียงลมพัด.. ได้ยิน
เสียงน้ำไหล.. เสียงลมพัดหรือเปล่า.. ลมพัดผ่านทุ่งนา.. ต้นข้าวเขียว
ขจีใบกวพริ้วไปมา.. โปรง.. โลง.. หายใจสบาย ๆ .. สบาย ๆ ..
เมื่อรู้สึกสบาย.. เอามือจับศีรษะให้ฝ่ามือทั้งสองแนบหมับเบา ๆ ..นี่คือ

ศีรษะของเรา กดปลายนิ้วนิ้วศีรษะเบา ๆ นวดให้สบายหายมัน.. ศีรษะ
รับใช้เรามา.. เห็นเหนื่อย ควรได้รับการผ่อนคลายบ้าง.. เราจะ
นวดให้ศีรษะของเรา

ถ้าไม่มีศีรษะเราก็ออยู่ไม่ได้ กดเบา ๆ นวดให้สบาย นวดด้วยความรัก..
นวดด้วยความรู้สึกขอบคุณ.. ที่รับใช้เรามา..

ใช้นิ้วกลางกดลงเบา ๆ บริเวณหัวคิ้วและหายใจเข้า แล้วลากปลายนิ้ว
ไปทางหางคิ้ว.. สบายไหม.. กดเบา ๆ .. หายใจเข้าลึก ๆ ผ่อน
ลมหายใจติดต่อกันยาว ๆ ไปหน้าขมับน้อย ๆ ยิ้มให้กับตัวเราเอง.. สบาย ๆ
ยิ้มสบาย ๆ ... ยิ้มจากภายในจิตใจ.. ยิ้มอย่างมีความสุข..

(ใช้เวลาประมาณ 5 นาที ผู้ช่วยวิจัยปิดเทปเพลง)

2. ผู้วิจัยใช้กิจกรรม "วาดภาพ" เพื่อให้เกิดการปรับตัวในกลุ่มเพื่อนและสร้างปฏิสัมพันธ์

ในกลุ่ม

ผู้วิจัย

: "เมื่อสมาชิกทุกคนรู้สึกสบายจากการผ่อนคลายแล้ว ต่อไปเราจะมาช่วยกัน
วาดภาพ"

: "ก่อนอื่นให้สมาชิกแบ่งเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มละ 4 คน"

"ให้กลุ่มนี้เป็นกลุ่มหนึ่ง"

(ผู้วิจัยชี้ที่กลุ่มหนึ่ง)

: "และอีกกลุ่มเป็นกลุ่มสอง"

(ผู้วิจัยชี้ที่กลุ่มหนึ่ง)

(ผู้ช่วยวิจัยนำอุปกรณ์การวาดภาพ ได้แก่ กระดาษวาดเขียนแผ่นใหญ่ 1 แผ่น
และดินสอสี 1 กล่อง มาแจกกลุ่มละ 1 ชุด)

ผู้วิจัย

: "เมื่อสมาชิกแบ่งกลุ่มและได้รับอุปกรณ์เรียบร้อยแล้ว กติกาคือให้สมาชิกแต่ละคน
วาดภาพอะไรก็ได้ที่สมาชิกอยากจะวาดด้วยดินสอสีที่แจกไป ให้ทุกคนในกลุ่ม
วาดภาพลงบนกระดาษวาดเขียนแผ่นเดียวกัน ครูใช้เวลา 20 นาที ลงมือ
ทำได้"

(สมาชิกช่วยกันวาดภาพ หมดเวลา 20 นาที)

: "ให้ตัวแทนกลุ่มนำภาพที่วาดเสร็จแล้วให้เพื่อนดู

ทุกคนดูภาพและบอกสิ่งที่ตนชอบในภาพของกลุ่มเพื่อน เริ่มต้นด้วยภาพของกลุ่ม 1 ก่อนแล้วตามด้วยกลุ่ม 2"

(ผู้วิจัยบันทึกสิ่งที่สมาชิกแต่ละคนชอบในภาพของกลุ่มเพื่อน)

: "เมื่อทุกคนดูภาพเสร็จเรียบร้อยแล้ว ครูอยากให้สมาชิกแต่ละคนพูดถึงภาพวาดที่ตนเองวาดให้เพื่อน ๆ ฟังด้วยว่ารู้สึกเช่นไรจึงวาดภาพเช่นนั้น คราวนี้เริ่มจากกลุ่มสองก่อน"

(ผู้วิจัยบันทึกความรู้สึกที่สมาชิกแต่ละคนวาดภาพ)

3. ผู้วิจัยสรุปถึงผลที่ได้รับจากกิจกรรมการผ่อนคลายและการวาดภาพ

ผู้วิจัยสรุป : "เราทำกิจกรรมทั้งสองกิจกรรมและกิจกรรมที่ทำวันนี้ คือการผ่อนคลายและการวาดภาพ สมาชิกได้อะไรจากกิจกรรมเหล่านี้บ้าง สมาชิกช่วยกันสรุป"

(ผู้วิจัยบันทึกคำพูดสมาชิก)

(ผู้ช่วยวิจัยเก็บข้อมูลการวาดภาพ)

การประเมินผล :

1. สังเกตพฤติกรรมของสมาชิก
2. สังเกตการให้ความร่วมมือของสมาชิก
3. การบันทึกกิจกรรมครั้งที่ 2

ครั้งที่ 3 : การสร้างความพร้อมในการเข้ากลุ่ม

จุดมุ่งหมาย : 1. เพื่อให้สมาชิกเกิดความไว้วางใจซึ่งกันและกัน ซึ่งจะนำไปสู่การกล้าเปิดเผยตนเองมากขึ้น
2. เพื่อให้สมาชิกรู้จักช่วยเหลือเพื่อนและเกิดปฏิสัมพันธ์ที่ดีเพื่อการปรับตัวทางสังคม

จำนวนสมาชิก : 8 คน

เวลา : 50 นาที

สถานที่ : ห้องแนะแนว

กิจกรรม : "ปิดตาเดิน"

อุปกรณ์ : ผ้าผูกตา 4 ผืน

วิธีดำเนินการ :

1. ผู้วิจัยให้สมาชิกทำกิจกรรมปิดตาเดิน

ผู้วิจัย : "สวัสดีค่ะ สมาชิกกลุ่มทุก ๆ คน ครึ่งนี้พวกเราจะเล่นกิจกรรมปิดตาเดิน"
: "ให้สมาชิกจับคู่กันเป็น 4 คู่ และตกลงกับคู่ของตนเองว่าใครจะเป็นคนถูกปิดตา "หยึกมือไว้"

(สมาชิกจับคู่ และผู้ช่วยวิจัยนำผ้าผูกตาให้กับคู่สมาชิกที่จับคู่เรียบร้อยแล้ว)

ผู้วิจัย : "เมื่อสมาชิกผูกตาคู่ของตนเองเรียบร้อยแล้ว ขอเชิญผู้นำทางพาเพื่อนเดินไปตามจุดที่ครูกำหนดไว้ ให้แต่ละคู่เดินไปตามจุดที่กำหนดครบทุกจุด"
(จุดที่กำหนดมีทั้งหมด 4 จุด ได้แก่ มุมห้องทั้ง 4 ด้าน แต่ละคู่เดินไปตามจุดที่กำหนดให้ครบทุกจุด กลับมานั่งที่เดิม)
: "ต่อไปให้สมาชิกเปลี่ยนบทบาทกันให้ผู้ที่ถูกปิดตามาเป็นผู้นำทาง และผู้ที่นำทางมาเป็นผู้ถูกปิดตาบ้าง" (สมาชิกปฏิบัติตาม)
: "ผูกตาเรียบร้อยแล้วใช่ไหม ขอเชิญผู้นำทางคนใหม่พาเพื่อนเดินไปตามจุดที่ครูกำหนดไว้"
(แต่ละคู่เดินไปตามจุดที่กำหนดครบทุกจุดแล้วกลับมานั่งที่เดิม และผู้ช่วยวิจัยเก็บอุปกรณ์)

2. ให้สมาชิกช่วยกันอภิปรายในหัวข้อต่อไปนี้

- ผู้วิจัย : "เมื่อทุกคนได้เป็นทั้งผู้นำและผู้ตามแล้วรู้สึกอย่างไรกันบ้าง ให้สมาชิกช่วยกันอภิปรายในหัวข้อต่อไปนี้ โดยเริ่มจากข้อ 1 ก่อน
1. เมื่อเป็นผู้นำทางรู้สึกอย่างไร เพราะเหตุใด
 2. เมื่อเป็นผู้ถูกปิดตารู้สึกอย่างไรต่อเพื่อน ๆ ที่มาช่วยนำทาง เพราะเหตุใด"

(สมาชิกอภิปรายและสรุปความ)

- ผู้วิจัย : "ความเชื่อถือว่าวางใจซึ่งกันและกัน ทำให้เกิดสัมพันธ์ภาพที่ดี ไม่มีความขัดแย้งกัน จะสามารถเอาชนะอุปสรรคต่าง ๆ ได้ และบุคคลต้องทำตนให้เป็นที่น่าไว้วางใจ จึงจะมีผู้ไว้วางใจ บุคคลจะต้องรู้จักปรับตัวที่ดีในการเป็นผู้นำหรือผู้ตาม สำหรับวันนี้ขอขอบใจสมาชิกทุกคนที่ร่วมมือกันปฏิบัติกิจกรรมด้วยดี พบกันใหม่ครั้งต่อไป สวัสดี"

การประเมินผล :

1. สังเกตพฤติกรรมในกลุ่ม
2. สังเกตการให้ความร่วมมือ การอภิปราย และความรู้สึก
3. การบันทึกกิจกรรมครั้งที่ 3

หมายเหตุ : จุดที่กำหนด 4 จุด ได้แก่ มุมห้องเรียนทั้ง 4 ดังนี้

"4	"3
"1	"2

ประตูห้องเรียน

ครั้งที่ 4 การสร้างความพร้อมในการเข้ากลุ่ม

- จุดมุ่งหมาย :**
1. เพื่อให้สมาชิกพูดถึงความรู้สึกของตนเองและเข้าใจความรู้สึกของตนเอง
 2. เพื่อให้สมาชิกสำรวจทัศนคติของตนเองและเข้าใจทัศนคติของเพื่อน
 3. เพื่อแก้ไขปรับปรุงให้เด็กเรียนรู้ความรู้สึกและทัศนคติในทางที่ดีและถูกต้อง
 4. เพื่อให้เกิดความรู้สึกถึงความสำคัญของการปรับตัว

จำนวนสมาชิก : 8 คน

เวลา : 50 นาที

สถานที่ : ห้องแนะแนว

กิจกรรม : "เปิดตัว"

อุปกรณ์ : ภาพทางจิตวิทยา

วิธีดำเนินการ :

1. ผู้วิจัยกล่าวทักทายและนำ "ภาพ" มาให้สมาชิกดู

ผู้วิจัย : "สวัสดีค่ะ วันนี้ ครูมีภาพ ภาพหนึ่งมาให้ทุกคนดู"

(ผู้วิจัยชูภาพและรอให้สมาชิกดูภาพนั้น)

"สมาชิก รู้สึกอย่างไรบ้างเมื่อเห็นภาพนี้ บอกครูซิ เริ่มต้นจากสมาชิกคนไหน"

(ผู้วิจัยชี้สมาชิกที่นั่งขวามือ)

(สมาชิกตอบตามความรู้สึก) (ผู้วิจัยบันทึกคำตอบไว้)

ผู้วิจัย : "ถ้าหากสมาชิกเป็นเด็กคนที่ยืนนอกกลุ่มเพื่อน สมาชิกจะรู้สึกอย่างไร ลองบอกครูอีกครั้ง คราวนี้เริ่มจากด้านนี้บ้าง"

(ผู้วิจัยชี้สมาชิกที่นั่งซ้ายมือ)

(สมาชิกตอบตามความรู้สึก) (ผู้วิจัยบันทึกคำตอบไว้)

2. ผู้วิจัยสรุปและชี้แจงให้เห็นถึงความสำคัญของการมีเพื่อนและการอยู่รวมกันเป็นกลุ่ม

ผู้วิจัย : "จากการที่สมาชิกได้ดูภาพที่ครูให้ดูแล้ว และได้ช่วยกันแสดงความรู้สึกต่อภาพนั้น ครูจึงอยากให้สมาชิกทุก ๆ คนได้ตระหนักว่าการมีเพื่อนนั้นมีความสำคัญ กล่าวคือ ในเรื่องการคบเพื่อนนั้นสมาชิกทุกคนก็ต้องการคบเพื่อนที่ดี มีความจริงใจต่อกัน ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน การที่จะให้เพื่อนมีความจริงใจ

ต่อเรานั้น เราต้องมีความจริงใจต่อเพื่อนก่อน โดยการปฏิบัติต่อเพื่อนในทางที่ดี ไม่เอาเปรียบเพื่อน กล่าวโดยสรุปก็คือ ถ้าเราต้องการอะไรจากเพื่อน เราก็ต้องให้สิ่งนั้นแก่เพื่อนก่อน เราจึงจะได้รับสิ่งที่ต้องการ"

ผู้วิจัย

: "สำหรับเรื่องการคบเพื่อน สมาชิกคนใดต้องการเพิ่มเติมหรือแสดงความคิดเห็น หรือซักถาม เชิญได้เลย"

(ผู้วิจัยบันทึกการสนทนาไว้ และกล่าวจบกิจกรรมนี้)

: "วันนี้ครูขอขอบใจสมาชิกทุกคนที่ร่วมมือกันปฏิบัติกิจกรรมด้วยดี พบกันใหม่ครั้งต่อไป สวัสดี"

การประเมินผล

:

1. สังเกตความร่วมมือในกลุ่ม
2. สังเกตการแสดงความรู้สึก
3. บันทึกข้อความแสดงความรู้สึก

ครั้งที่ 5 การเข้าสู่การให้คำปรึกษาแบบกลุ่ม

- จุดมุ่งหมาย** :
1. เพื่อให้สมาชิกเปิดเผยตนเองอย่างจริงจัง กล้าเปิดเผยปัญหาของตนเองเกี่ยวกับตนเองและการเรียน รวมถึงการทำกิจกรรมร่วมกับเพื่อน
 2. เพื่อให้สมาชิกยอมรับซึ่งกันและกันโดยไม่มีเงื่อนไข รับฟังปัญหาและเต็มใจช่วยเหลือสมาชิกกลุ่ม
 3. เพื่อให้สมาชิกเข้าใจในปัญหาและวิธีการแก้ไขปัญหา เรียนรู้วิธีการที่เหมาะสมในการแก้ปัญหา

จำนวนสมาชิก : 8 คน

เวลา : 50 นาที

สถานที่ : ห้องแนะแนว ผู้วิจัยและสมาชิกนั่งเป็นวงกลม ดังภาพ

กระบวนการให้คำปรึกษาแบบกลุ่ม :

1. ผู้วิจัยกล่าวทักทายและนำเข้าสู่เรื่อง

ผู้วิจัย : "สวัสดีค่ะ เราพบกันเป็นครั้งที่ 5 แล้วครั้งนี้ ครูเปิดโอกาสให้สมาชิกทุก ๆ คนเสนอปัญหาตนเอง ที่ตนเองอยากแก้ไข จะเป็นเรื่องการเรียน หรือการทำกิจกรรมอะไรก็ได้ ครูและเพื่อนสมาชิกคนอื่น ๆ จะช่วยกันหาทางออก ช่วยแก้ไขและช่วยเหลือ เชิญเลย"

(สมาชิกเสนอปัญหา)

2. ผู้วิจัยและสมาชิกคนอื่น ๆ รับฟัง ถามและให้คำปรึกษา ช่วยแก้ไขปัญหาร่วมกัน

(ผู้วิจัยบันทึกการให้คำปรึกษา การสนทนาไว้)

3. ผู้วิจัยสรุปและนัดครั้งต่อไป

ผู้วิจัย : "สำหรับการพูดคุยเสนอปัญหา แนะนำแนวทางแก้ไขเพื่อสมาชิกนั้น เป็นสิ่งที่ดีมากที่สมาชิกทุกคนได้ช่วยเหลือกัน สำหรับวันนี้ก็ขอยุติการให้คำปรึกษาเพียงแค่นี้ก่อน และเราจะพบกันอีกครั้งต่อไป สวัสดีค่ะ"

การประเมินผล :

1. สังเกตความรู้สึกร่วมกันของสมาชิกกลุ่ม
2. สังเกตการให้ความร่วมมือในการเสนอแนะแนวทางช่วยเหลือ
3. บันทึกการให้คำปรึกษา

ครั้งที่ 6 การเข้าสู่การให้คำปรึกษาแบบกลุ่ม

- จุดมุ่งหมาย :**
1. เพื่อให้สมาชิกเปิดเผยตนเองอย่างจริงจัง กล้าเปิดเผยปัญหาของตนเอง เกี่ยวกับความรู้สึกที่มีต่อเพื่อน การปรับตัวกับเพื่อน
 2. เพื่อให้สมาชิกยอมรับซึ่งกันและกันโดยไม่มีเงื่อนไข รับฟังปัญหาและเต็มใจช่วยเหลือสมาชิกกลุ่ม
 3. เพื่อให้สมาชิกเข้าใจปัญหาและวิธีการแก้ไขปัญหา เรียนรู้วิธีการที่เหมาะสมในการแก้ปัญหา

จำนวนสมาชิก : 8 คน

เวลา : 50 นาที

สถานที่ : ห้องแนะแนว ผู้วิจัยและสมาชิกนั่งเป็นวงกลม ดังภาพ

กระบวนการให้คำปรึกษาแบบกลุ่ม :

1. ผู้วิจัยกล่าวทักทายและนำเข้าสู่เรื่อง

ผู้วิจัย : "สวัสดีค่ะ เราพบกันเป็นครั้งที่ 6 นี้ ครูเปิดโอกาสให้สมาชิกทุก ๆ คน เสนอปัญหาของตนเอง ที่ตนเองอยากแก้ไข ในเรื่องความรู้สึกที่มีต่อเพื่อน การปรับตัวกับเพื่อน ครูและเพื่อนสมาชิกคนอื่น ๆ จะช่วยกันหาทางออก ช่วยแก้ไขและช่วยเหลือ เชิญเลย"

2. ผู้วิจัยและสมาชิกคนอื่น ๆ รับฟัง ถามและให้คำปรึกษา ช่วยแก้ไขปัญหาร่วมกัน (ผู้วิจัยบันทึกการให้คำปรึกษาไว้)

3. ผู้วิจัยสรุปและนัดครั้งต่อไป

ผู้วิจัย : "สำหรับการพูดคุยถึงเรื่องการปรับตัวกับเพื่อนนั้น เป็นสิ่งที่สมาชิกต้องกระทำ มนุษย์ทุกคนต้องพยายามปรับตัวเพื่อให้เข้ากับเพื่อน ๆ เพื่อการดำรงตนอยู่ในสังคมอย่างมีความสุข สำหรับวันนี้ก็ขอยุติการให้คำปรึกษาเพียงเท่านี้ก่อน และเราจะพบกันใหม่ในวันต่อไป เวลาเดิมค่ะ สวัสดีค่ะ"

การประเมินผล :

1. สังเกตความรู้สึกร่วมกันของสมาชิกกลุ่มและการให้ความร่วมมือในการเสนอแก้ไขปัญา
2. บันทึกการให้คำปรึกษา

ครั้งที่ 7 การเข้าสู่การให้คำปรึกษาแบบกลุ่ม

- จุดมุ่งหมาย :**
1. เพื่อให้สมาชิกเปิดเผยตนเองอย่างจริงจัง กล้าเปิดเผยปัญหาของตนเองเกี่ยวกับความรู้สึกที่มีต่อครู และปัญหาการปรับตัวกับครู
 2. เพื่อให้สมาชิกยอมรับซึ่งกันและกันโดยไม่มีเงื่อนไข รับฟังปัญหาและเต็มใจช่วยเหลือสมาชิกกลุ่ม
 3. เพื่อให้สมาชิกเข้าใจในปัญหาและวิธีการแก้ไขปัญหา เรียนรู้วิธีการที่เหมาะสมในการแก้ปัญหา

จำนวนสมาชิก : 8 คน

เวลา : 50 นาที

สถานที่ : ห้องแนะแนว ผู้วิจัยและสมาชิกนั่งเป็นวงกลม ดังภาพ

กระบวนการให้คำปรึกษาแบบกลุ่ม :

1. ผู้วิจัยกล่าวทักทายและนำเข้าสู่เรื่อง

ผู้วิจัย : "สวัสดีค่ะ เราพบกันเป็นครั้งที่ 7 ในครั้งนี้ ครูเปิดโอกาสให้สมาชิกทุก ๆ คน เสนอปัญหาของตนเองที่ตนเองอยากแก้ไข เรื่องเกี่ยวกับความรู้สึกที่มีต่อครู และการปรับตัวกับครู ซึ่งครูและเพื่อนสมาชิกคนอื่น ๆ จะช่วยกันหาทางออก ช่วยแก้ไขและช่วยเหลือ เชิญเลย"

2. ผู้วิจัยและสมาชิกคนอื่น ๆ รับฟัง ถามและให้คำปรึกษา ช่วยแก้ไขปัญหาร่วมกัน (ผู้วิจัยบันทึกการสนทนาไว้)

3. ผู้วิจัยสรุปและนัดครั้งต่อไป

ผู้วิจัย : "สำหรับการพูดคุยถึงเรื่องความรู้สึกที่มีต่อครู และการปรับตัวกับครูนั้น เป็นสิ่งสำคัญ และนักเรียนทุกคนควรจะทำ เพื่อประสิทธิภาพในการเรียนของนักเรียนเองด้วย สำหรับวันนี้ขอยุติเพียงเท่านี้ค่ะ สวัสดีค่ะ"

การประเมินผล :

1. สังเกตความรู้สึกร่วมกัน และการให้ความร่วมมือในการแก้ไขปัญหาร่วมกัน
2. บันทึกการให้คำปรึกษา

ครั้งที่ 8 การเข้าสู่การให้คำปรึกษาแบบกลุ่ม

- จุดมุ่งหมาย** :
1. เพื่อให้สมาชิกเปิดเผยตนเองอย่างจริงจัง กล้าเปิดเผยปัญหาของตนเองเกี่ยวกับปัญหาการปรับตัวต่อสังคมส่วนรวม
 2. เพื่อให้สมาชิกยอมรับซึ่งกันและกันโดยไม่มีเงื่อนไข รับฟังปัญหาและเต็มใจช่วยเหลือสมาชิกกลุ่ม
 3. เพื่อให้สมาชิกเข้าใจปัญหาและวิธีการแก้ไขปัญหา เรียนรู้วิธีการที่เหมาะสมในการแก้ปัญหา

จำนวนสมาชิก : 8 คน

เวลา : 50 นาที

สถานที่ : ห้องแนะแนว ผู้วิจัยและสมาชิกนั่งเป็นวงกลม ดังภาพ

กระบวนการให้คำปรึกษาแบบกลุ่ม :

1. ผู้วิจัยกล่าวทักทายและนำเข้าสู่เรื่อง

ผู้วิจัย : "สวัสดีค่ะ เราพบกันเป็นครั้งที่ 8 แล้ว ครึ่งนี้ครูเปิดโอกาสให้สมาชิกทุก ๆ คนเสนอปัญหาของตนเอง ที่ตนอยากแก้ไข ในเรื่องเกี่ยวกับการปรับตัวทางสังคม สิ่งแวดล้อมในโรงเรียน ซึ่งครูและเพื่อนสมาชิกคนอื่น ๆ จะช่วยกันหาทางออก ช่วยแก้ไขและช่วยเหลือ เชิญเลย"

2. ผู้วิจัยและสมาชิกคนอื่น ๆ รับฟัง ถามและให้คำปรึกษา ช่วยแก้ไขปัญหาร่วมกัน (ผู้วิจัยบันทึกการสนทนาไว้)

3. ผู้วิจัยสรุปและนัดครั้งต่อไป

ผู้วิจัย : "สำหรับการปรับตัวต่อสังคมส่วนรวมนั้น เป็นสิ่งที่มนุษย์ทุกคนต้องพยายามปรับตัวเองให้เข้ากับบุคคลโดยส่วนรวม เพื่อการดำรงชีวิตอย่างมีความสุขในสังคม สำหรับวันนี้ก็ขอยุติการให้คำปรึกษาเพียงเท่านี้ สวัสดีค่ะ"

การประเมินผล :

1. สังเกตความรู้สึกร่วมกันให้ความร่วมมือในการแก้ไขปัญา
2. บันทึกการให้คำปรึกษา

ครั้งที่ 9**การปิดกลุ่ม**

- จุดมุ่งหมาย** : 1. เพื่อสรุปผลการเข้ากลุ่มและอภิปรายถึงประโยชน์ที่ได้รับจากกลุ่ม
2. เพื่อประเมินผลการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มและการปิดกลุ่ม

จำนวนสมาชิก : 8 คน

เวลา : 50 นาที

สถานที่ : ห้องแนะแนว สมาชิกนั่งเป็นวงกลม ดังภาพ

กิจกรรม : "ให้กำลังใจ"

อุปกรณ์ : เนื้อเพลง "กำลังใจ"

วิธีดำเนินการ :

1. ผู้วิจัยทักทายและให้สมาชิกแต่ละคนสรุป

ผู้วิจัย : "สวัสดีค่ะ สำหรับการพบกันครั้งนี้เป็นการพบกันครั้งสุดท้ายแล้วค่ะ ครูก็
อยากให้สมาชิกช่วยกันสรุปและพูดถึงประโยชน์ที่ได้รับจากการเข้ากลุ่ม"
(สมาชิกกล่าวถึงประโยชน์ที่ได้รับจากการเข้ากลุ่ม)

2. ผู้วิจัยสรุปประโยชน์จากการเข้ากลุ่ม

ผู้วิจัย : ครูจะสรุปประโยชน์ที่สมาชิกได้กล่าวถึงจากการเข้ากลุ่มเป็นข้อ ๆ ดังนี้"

1. ทำให้สมาชิกมีความเข้าใจตนเองมากขึ้น
2. ทำให้สมาชิกเกิดความอบอุ่นใจ มั่นใจ มองโลกในแง่ดีที่ได้รับการช่วยเหลือเมื่อมีปัญหา
3. ทำให้สมาชิกรู้จักสร้างสัมพันธ์ภาพอันดีต่อผู้อื่น
4. ช่วยเพิ่มพูนทักษะและความรู้ที่จำเป็นในการแก้ปัญหาของตนเอง
5. ช่วยพัฒนาความสามารถที่ตนเองมีอยู่ให้พัฒนาขึ้น
6. เพื่อช่วยให้สมาชิกเป็นคนเปิดเผยไม่เก็บกด
7. สมาชิกมีทัศนคติที่ดีต่อบุคคลอื่น
8. เพื่อให้สมาชิกไม่หนีการเข้าสังคม

(ผู้วิจัยแจกเนื้อเพลง "กำลังใจ" ให้สมาชิกทุกคน)

ผู้วิจัย : คราวนี้ นับเป็นครั้งสุดท้ายแล้วที่สมาชิกและครูจะได้มารวมกลุ่มอย่างนี้ ขอให้
เราร้องเพลง "กำลังใจ" พร้อม ๆ กัน ใครที่จำเนื้อร้องไม่ได้ ก็ดูตาม

เนื้อเพลงที่แจกให้ เรามาจับมือกันอย่างนี้ มือขวาของเราสัมผัสมือซ้ายของ
ผู้ที่อยู่ข้างขวา และมือซ้ายของเราสัมผัสมือขวาของผู้ที่อยู่ข้างซ้าย"

(ผู้วิจัยจับมือไขว้กันกับสมาชิก)

(ผู้ช่วยวิจัยเปิดเทปเพลง "กำลังใจ" ทุกคนร้องเพลงกำลังใจ)

(สมควรแก่เวลา/ หมดเวลา/ จบเพลง)

3. ผู้วิจัยสรุปและนัดครั้งต่อไป

ผู้วิจัย : "สำหรับในการพบกันครั้งนี้ ซึ่งเป็นครั้งสุดท้าย ขอขอบใจสมาชิกทุกคนที่
ได้ให้ความร่วมมือด้วยดีตลอดมา สวัสดี"
(แยกย้ายกัน)

การประเมินผล :

1. สังเกตความรู้สึกร่วมกันให้ความร่วมมือในการแก้ไขปัญหา
2. บันทึกการให้คำปรึกษา

เอกสารประกอบการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มที่มีต่อการปรับทัศนคติ ครั้งที่ 9

เพลง "กำลังใจ"

ในยามที่ท้อแท้ ขอเพียงแค่คนหนึ่ง

จะคิดถึงและคอยห่วงใย

ในยามที่ชีวิต หม่นหมอง ร้องไห้

ขอเพียงมีใคร ปลอบใจสักคน

ในวันที่โลกร้าง ความหวังให้วาด

มันขาดมันหาย ใครจะช่วยเติม

เพิ่มพลังใจ ให้ฉันได้เริ่ม

ต่อสู้อีกครั้ง บนหนทางไกล

* กำลังใจจากใครหนอ ขอเป็นทาน ให้ฉันให้ไฟ

ให้ชีวิตได้มีแรงใจ ให้ดวงใจ ลุกโชนความหวัง

กำลังใจจากใครหนอ ขอเป็นทาน ให้ฉันได้ไหม

ค้ำหยาดฝนบนฟ้าไกล ที่หยาดริน สู่ผืนดินแห้งผาก

ภาคผนวก ค

1. สรุปการประเมินผลการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มที่มีผลต่อการปรับตัวทางสังคม
2. ข้อมูลเชิงบรรยายของผลการทดลอง
3. ตัวอย่างการสนทนาการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มที่มีผลต่อการปรับตัวทางสังคม
4. บทวิพากษ์การให้คำปรึกษาแบบกลุ่มที่มีผลต่อการปรับตัวทางสังคม

สรุปการประเมินผลการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มที่มีผลต่อการปรับตัวทางสังคม

ครั้งที่ 1 : ประเมินเทคนิคการให้คำปรึกษาแบบกลุ่ม

วันพุธที่ 23 สิงหาคม 2538

สมาชิกกลุ่มจำนวน 8 คน

จากการสังเกตพฤติกรรมของสมาชิกและการให้ความร่วมมือของสมาชิก พบว่า เนื่องจากเป็นการพบกันครั้งแรก สภาพของสมาชิกในกลุ่มค่อนข้างมีความตื่นเต้น สมาชิกไม่ค่อยกล้าพูด มีการเหนียมอาย เมื่อผู้วิจัยให้ปฏิบัติอย่างไรสมาชิกก็จะปฏิบัติตามคำสั่งอย่างดี สมาชิกซักถามถึงข้อสงสัยน้อยมาก การสังเกตช่วงที่มีการเล่นเกมส่งลูกบอล สมาชิกให้ความสนใจเป็นอย่างดี และสนุกสนานกับการเล่นเกมพอสมควร

ครั้งที่ 2 : การสร้างความพร้อมในการเข้ากลุ่ม "ผ่อนคลาย" และ "วาดภาพ"

วันศุกร์ที่ 25 สิงหาคม 2538

สมาชิกกลุ่มจำนวน 8 คน

จากการสังเกตพฤติกรรมและการให้ความร่วมมือของสมาชิก พบว่าสมาชิกกลุ่มมีความตั้งใจ
ในกิจกรรมผ่อนคลายดีมาก และรู้สึกว่าสมาชิกกลุ่มทำด้วยความรู้สึกที่อ่อนโยน แต่ก็มีสมาชิกบางคน
ทำท่าทางเบื่อหน่ายขณะฟังเสียงเพลงบรรเลง แต่เมื่อถึงกิจกรรมวาดภาพกลับให้ความร่วมมือ
ด้วยดีและจากการสรุปผลถึงการทำกิจกรรมร่วมกัน สมาชิกได้สรุปดังนี้คือ

1. ได้มีความสุขสนุกสนาน
2. ได้ระบายความเครียด
3. ได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็น
4. ได้ความสามัคคีในกลุ่ม
5. ได้คุ้นเคยกันในกลุ่ม

ครั้งที่ 3 : การสร้างความพร้อมในการเข้ากลุ่ม "ปิดตาเดิน"

วันพุธที่ 30 สิงหาคม 2538

สมาชิกกลุ่มจำนวน 8 คน

จากการสังเกตพฤติกรรมและความร่วมมือในกลุ่มนั้น พบว่า สมาชิกกลุ่มให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี อาจเพราะเป็นเกมที่ค่อนข้างท้าทายและตื่นเต้น สมาชิกบางคนก็เชื่อมั่นใจที่จะให้คู่ของตนพาเดินไปตามจุดที่ได้กำหนดไว้ แต่หลายคนก็ไว้วางใจกันดีและมีความสนุกกับการได้ถูกเพื่อนพาเดินไปตามจุดขณะที่ตนเป็นฝ่ายถูกปิดตาให้เดิน และมีสมาชิกได้สรุปว่า

1. เมื่อขณะเป็นผู้นำทางนั้นรู้สึก (คนจริง)
 - 1.1 มีความสนุกที่ได้พาเพื่อนไปตามจุดต่าง ๆ
 - 1.2 รู้สึกรักและสงสารเพื่อนร่วมทางที่พาไปจึงพยายามจงใจไปดี ๆ
2. เมื่อขณะเป็นผู้ตามนั้นรู้สึก (คนเดิน)
 - 2.1 รู้สึกกลัว
 - 2.2 รู้สึกตื่นเต้น
 - 2.3 รู้สึกสนุก

การสร้างความพร้อมในการเข้ากลุ่มโดยการใช้กิจกรรมปิดตาเดินจะนำไปสู่การไว้วางใจซึ่งกันและกันมากที่สุด

ครั้งที่ 4 : การสร้างความพร้อมในการเข้ากลุ่ม "เปิดตัว"

วันศุกร์ที่ 1 กันยายน 2538

สมาชิกกลุ่มจำนวน 8 คน

จากการสังเกตปฏิกิริยาของสมาชิกครั้งนี้ค่อนข้างจะมีความงีบอยู่ค่อนข้างนาน จึงได้ทำการกระตุ้นให้สมาชิกแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรม "เปิดตัว" เมื่อมีสมาชิกคนหนึ่งพูดขึ้นมาคนอื่น ๆ ก็พูดแสดงความคิดเห็นตามด้วย สมาชิกสรุปถึงเรื่องการคบเพื่อนดังนี้คือ

1. ไม่ทิ้งเพื่อนเวลาเพื่อนเป็นทุกข์
2. การคบเพื่อนทำให้ชีวิตดีขึ้น
3. การคบเพื่อนควรเลือกคบในสิ่งที่เพื่อนมีอยู่
4. ควรจะกล่าวเตือนเพื่อนเมื่อเพื่อนทำสิ่งไม่ดี
5. การคบเพื่อนทำให้เรารู้สึกว่าไม่ได้อยู่คนเดียว

ครั้งที่ 5 : การเข้าสู่การให้คำปรึกษาแบบกลุ่ม "การปรับตัวกับเพื่อน"

วันที่ 6 กันยายน 2538

สมาชิกกลุ่มจำนวน 8 คน

จากการสังเกตปฏิกิริยาของสมาชิก รู้สึกว่าสมาชิกจะเจียบไปนานพอควร สมาชิกบางคน แสดงอาการอึดอัดแต่หลายคนก็พยายามให้ความร่วมมือ ในขณะที่มีเพื่อนเสนอปัญหา สมาชิกบางคน ก็สนับสนุนถึงปัญหานั้นว่าคนที่มีปัญหาเหมือนกัน ซึ่งในครั้งนี้ เด็กชายชัย ได้พูดคุยถึงปัญหาของตนว่า เพื่อนมามีเงินแล้วไม่มีเงินให้ เพื่อนหาว่าโกหก ไม่คบหาดูใจ ทำให้ เด็กชายชัย ต้องอยู่คนเดียว มีสมาชิกให้ความช่วยเหลือโดยการแนะนำว่าให้มีการอธิบายกันให้เข้าใจด้วยเหตุผล

ส่วน เด็กหญิงภรณ์ ได้เสนอปัญหาว่าตนเองไม่มีเพื่อนเล่นด้วย และเพื่อนไม่ค่อยจะยอมรับความคิดเห็นเมื่อตนแสดงความคิดเห็น รู้สึกเบื่อ สมาชิกในกลุ่มได้เสนอแนวทางช่วยเหลือว่า ควร มีการพูดคุยกับเพื่อนด้วยเหตุผลว่าเป็นเพราะอะไร ต้องพยายามปรับตัวเองให้เข้ากับเพื่อนด้วย

และในการพบกันของสมาชิกกลุ่มครั้งที่ 5 นี้ สมาชิกได้ให้ความช่วยเหลือกันดี

ครั้งที่ 6 : การเข้าสู่การให้คำปรึกษาแบบกลุ่ม "การปรับตัวกับเพื่อน"

วันศุกร์ที่ 8 กันยายน 2538

สมาชิกกลุ่มจำนวน 8 คน

จากการสังเกตความรู้สึกร่วมกันของสมาชิกกลุ่ม พบว่า กลุ่มยังให้ความรู้สึกที่ไว้วางใจกัน และให้ความช่วยเหลือกัน เคยสมาชิกได้แสดงความคิดเห็นในการแนะแนวทางแก่เพื่อนสมาชิกในการพบกันครั้งที่ 6 นี้ เด็กหญิงภรณ์ พูดถึงปัญหาที่ตนพึ่งประสบมาและมีความไม่สบายใจมาก เพราะว่าของมีค่าของเพื่อนหายไ้ไปและเพื่อนกล่าวหาว่าตนเองเอาไปจะทำอย่างไรดี เพื่อนสมาชิกช่วยเสนอแนะทางว่า ควรจะบอกอาจารย์ที่ปรึกษาให้ช่วยเหลือ และอธิบายให้เพื่อนเข้าใจด้วยเหตุผลว่าตนไม่ได้เอาไปจริง ๆ ส่วน เด็กหญิงมาศ กล่าวว่าตนเองรู้สึกว่เพื่อนจับผิดอยู่เสมอ รู้สึกกังวลและวิตกกังวลจะทำอะไรก็ไม่สบายใจ สมาชิกบอกว่าให้สนทนาพูดคุยกันด้วยเหตุผลว่าทำไม และเด็กหญิงยงค์ มีปัญหาเรื่องเพื่อนชอบขอลอกการบ้าน ทำให้เบื่อและไม่สบายใจเพราะเพื่อนขอลอกการบ้านบ่อยทำให้รำคาญใจด้วย สมาชิกกลุ่มให้การช่วยเหลือโดยบอก เด็กหญิงยงค์ ว่าต้องอธิบายเหตุผลให้เพื่อนฟังว่าการลอกการบ้านนั้นมีผลเสียต่อคนลอกอย่างไร

ครั้งที่ 7 : การเข้าสู่การให้คำปรึกษาแบบกลุ่ม "การปรับตัวกับครู"

วันพุธที่ 13 กันยายน 2538

สมาชิกกลุ่มจำนวน 8 คน

จากการสังเกตปฏิกิริยาของสมาชิก พบว่า ครั้งนี้สมาชิกเจียบไปนานมากจนต้องใช้คำถาม เพื่อเป็นการกระตุ้น สังเกตว่าสมาชิกหลายคนเกิดความรู้สึกอึดอัด จนเด็กหญิงภรณ์ ได้เสนอปัญหาที่ตนเองมีกับครูและเป็นปัญหาเดียวกันกับเด็กหญิงมาศ เนื่องจากเด็กทั้งสองเรียนอยู่ห้องเรียนเดียวกัน เป็นปัญหาว่า ครูที่สอนไม่มีเหตุผลชอบตีโดยไม่บอกเหตุผล และไม่ค่อยสอนด้วย จึงมีเรื่องกระทบกระทั่งกับครูบ่อยเป็นครูวิชาพลศึกษา เพื่อนสมาชิกได้แสดงความคิดเห็นว่าให้สอบถามเหตุผลจากครูเลยว่าทำไม และพยายามทำตัวเป็นนักเรียนที่ดี ครูควรจะมีปฏิบัติ ๗ ด้วยในการพบกัน ครั้งที่ 7 นี้แม้ว่าบรรยากาศจะค่อนข้างอึดอัดแต่สมาชิกก็ให้ความช่วยเหลือกันด้วยดี

ครั้งที่ 8 : การเข้าสู่การให้คำปรึกษาแบบกลุ่ม "การปรับตัวต่อสังคมส่วนรวม"

วันศุกร์ที่ 15 กันยายน 2538

สมาชิกกลุ่มจำนวน 8 คน

จากการสังเกตปฏิกิริยาของสมาชิกกลุ่ม พบว่า บรรยายภาศในครั้งนี้น่าสนใจและสมาชิกแสดงความคิดเห็นกันทุกคน อาจเป็นเพราะหัวข้อการสนทนาครั้งนี้เป็นเรื่องที่ทุกคนมีส่วนร่วมอยู่ด้วย สมาชิกพูดคุยกันถึงบรรยายภาศเวลาต้องเข้าห้องประชุม รู้สึกว่าอัดอัดและเบื่อการเข้าประชุม นักเรียนทั้งโรงเรียน เพราะเวลาประชุมนักเรียนจะพูดกันเสียงดังไม่ได้ฟังอาจารย์พูด อยากปรับตนเองให้ทันกับการประชุมโรงเรียนได้ สมาชิกหลายคนเสนอว่าควรจะมีระเบียบในตัวเอง แล้วทุกอย่างจะดีเอง

ครั้งที่ 9 การปิดกลุ่ม : "กำลังใจ"

วันพุธที่ 20 กันยายน 2538

สมาชิกกลุ่มจำนวน 8 คน

จากการสังเกตปฏิริยาของสมาชิกในครั้งนี้ เป็นบรรยากาศที่รู้สึกสบาย ๆ ทุกคนยิ้มแย้มแจ่มใส ขณะร้องเพลงด้วยกันและช่วยกันสรุปถึงประโยชน์ของการเข้ากลุ่มดังนี้

1. ได้แสดงความคิดเห็น
2. ได้แนวทางแก้ไขปัญหาร่วมกับเพื่อน
3. ได้รู้ถึงความคิดเห็นและความต้องการของเพื่อน
4. ได้รู้จักเพื่อนใหม่
5. ได้ความสนุกสนานรื่นเริง
6. ได้คำปรึกษาจากสมาชิกและครู

ข้อมูลเชิงบรรยายของผลการทดลอง

จากการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มที่มีผลต่อการปรับตัวทางสังคมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา
ปีที่ 1 โรงเรียนเมืองขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น จำนวน 9 ครั้ง โดยมีจำนวนสมาชิก 8 คน
จากการสัมภาษณ์และการสังเกตสรุปลักษณะของสมาชิกทั้ง 8 คน ดังนี้คือ

คนที่ 1 นามสมมติ ชื่อ เด็กชายทอ อายุ 13 ปี พบปัญหาเรื่องการเรียน เพราะ
ไม่ชอบครู ดังนั้นเวลาไม่เข้าใจในบทเรียนจึงไม่ถามครู ส่งผลให้การเรียนตกต่ำ มีความรู้สึก
ครูไม่ค่อยสนใจตนเท่าไร อยากให้ครูสนใจถามไถ่บ้าง สิ่งที่ยากปรับปรุงคือ อยากพูดคุยกับครูใน
เรื่องการเรียนแต่ไม่กล้า

หลังจากการเข้ากลุ่มแล้วได้พยายามใช้ความกล้าที่จะเข้าพบครูเพื่อถามเรื่องเรียนที่
ตนไม่เข้าใจ การเรียนเริ่มเข้าใจขึ้นบ้างเนื่องจากได้ซักถามครูขึ้นบ้าง

คนที่ 2 นามสมมติ ชื่อ เด็กชายทศย์ อายุ 14 ปี พบปัญหาในเรื่องการไม่กล้าเข้าพบ
ครู อยากเข้าพบครูเพื่อปรึกษาเรื่องต่าง ๆ แต่ไม่กล้า เป็นคนรู้สึกว่าตนเองขี้อาย และไม่ค่อย
พูดจากับเพื่อน อยากปรับปรุงตนเองในเรื่องความกล้าให้มากขึ้น

หลังจากการเข้ากลุ่มแล้ว พบว่าเริ่มมีความกล้าที่จะพูดคุยกับครูขึ้นบ้าง แต่ก็ยังไม่มาก
นัก และคาดว่าจะต่อไปจะดีขึ้น

คนที่ 3 นามสมมติ ชื่อ เด็กหญิงลี อายุ 13 ปี พบปัญหาในการทำงานกลุ่มกับเพื่อน
ชอบขัดใจกับเพื่อนในการทำงานกลุ่ม เวลาพบปัญหากลุ่มก็จะไม่พูดจากับเพื่อนเพื่อแก้ปัญหาใน
กลุ่มจะไปบอกครูเลยทำให้เพื่อนไม่ชอบ อยากแก้ไขตนเองในเรื่องการทำงานกับกลุ่มเพื่อน

หลังจากการเข้ากลุ่มแล้วสามารถพูดกับเพื่อนในการทำงานกลุ่มถึงปัญหาข้อขัดแย้ง
ได้ด้วยความมั่นใจเพิ่มมากขึ้น

คนที่ 4 นามสมมติ ชื่อ เด็กชายชัย อายุ 12 ปี พบปัญหาเรื่องเพื่อนไม่เข้าใจ
ในตนเอง ในเรื่องของการยืมเงิน เนื่องจากเพื่อนยืมเงินแล้วตนไม่มีจึงไม่ได้ให้ เพื่อนกล่าวหา
ว่าหลอกลวง เกิดความไม่สบายใจนานมากส่งผลให้รู้สึกว่าตนเองไม่มีเพื่อนและตัวคนเดียว สิ่ง
ที่ยากแก้ไขคือ อยากแก้ไขตนเองในเรื่องการที่จะสามารถพูดคุยกับเพื่อนได้อย่างมีเหตุผลและไม่
อยากคิดมาก

หลังจากการเข้ากลุ่มแล้ว พบว่า ตนเองพูดคุยสนทนากับเพื่อนได้ดีขึ้น มีการสื่อสาร
ที่ชัดเจน มีความมั่นใจในการแสดงความรู้สึกที่ตนเองมีมากขึ้น

คนที่ 5 นามสมมติ ชื่อ เด็กหญิงมา อายุ 13 ปี พบปัญหาว่าตนเองเป็นผู้ที่ขบถต่อเพื่อนจนเพื่อนเกรงไม่ให้เข้าเข้ากลุ่มด้วย แต่ก็ขบถให้เพื่อนโกรธบ่อย ๆ แม้จะรู้ว่าเป็นสิ่งไม่ดีแต่ก็ยังอดล้อเพื่อนไม่ได้ อยากปรับปรุงนิสัยการล้อและแกล้งเพื่อนให้ลดน้อยลง

หลังจากการเข้ากลุ่มแล้ว รู้สึกว่าตนเองสามารถอยู่กับเพื่อนได้นานขึ้นโดยไม่ล้อเพื่อน เพื่อนจึงให้เข้ากลุ่มด้วยเหมือนเดิม

คนที่ 6 นามสมมติ ชื่อ เด็กหญิงวรรณ อายุ 13 ปี พบปัญหาว่าตนเองอยู่คนเดียวไม่มีเพื่อน มีปัญหาในเรื่องการอยู่ในกลุ่มเพื่อน เพื่อนไม่ค่อยจะยอมรับความคิดเห็นของตน ทำให้เกิดความขัดแย้งกันในกลุ่มบ่อยจนต้องอยู่คนเดียว ต้องการเข้ากลุ่มเพราะอยากมีเพื่อนใหม่ ๆ

หลังการเข้ากลุ่มแล้วพบว่า ตนเองรู้จักที่จะแสดงความคิดเห็นในโอกาสที่เหมาะสมเพื่อน ๆ ก็ให้การยอมรับเพิ่มขึ้น

คนที่ 7 นามสมมติ ชื่อ เด็กหญิงมาศ อายุ 12 ปี พบปัญหาว่าตนเองรู้สึกอึดอัดต่อการต้องยอมเพื่อน ๆ บ่อย และยังมีปัญหาในการทำงานกลุ่ม เพื่อน ๆ ชอบกล่าวหาว่า ชอบเอางานไปทำคนเดียวไม่กระจายงาน ความจริงตนเองก็ไม่อยากเอางานกลุ่มไปทำคนเดียว แต่ก็กลัวรู้สึกไม่สบายใจหากต้องให้คนอื่นทำงานด้วย เพราะคิดว่าการทำงานคนเดียวย่อมทำได้ดีกว่า อยากปรับปรุงตนเองในเรื่องการทำงานกลุ่มร่วมกับเพื่อนได้

หลังการเข้ากลุ่มแล้ว รู้สึกว่าตนมีเหตุผลมากขึ้นในการทำงานร่วมกับเพื่อนในกลุ่มยอมรับฟังความคิดเห็นของเพื่อนมากขึ้น

คนที่ 8 นามสมมติ ชื่อ เด็กหญิงยงค์ อายุ 13 ปี พบปัญหาเรื่องครอบครัวเนื่องจากพ่อแม่ทะเลาะกันบ่อยทำให้สุขภาพจิตเสีย แม้จะอยู่ในโรงเรียนจะมีเพื่อนอยู่บ้างก็ไม่ค่อยอยากเข้ากลุ่มเพื่อความสบายใจ และต้องการพบเพื่อนใหม่

หลังการเข้ากลุ่มแล้วรู้สึกว่าตนมีความสุขมากขึ้น เพราะพบว่าคนอื่นก็มีปัญหาเหมือนกัน

จะพบว่าหลังการเข้ากลุ่มการให้คำปรึกษาที่มีผลต่อการปรับตัวทางสังคมแล้ว พบว่าสมาชิกมีพฤติกรรมไปในทางที่พึงประสงค์มากขึ้นโดยการสังเกตพฤติกรรมและการสัมภาษณ์

ตัวอย่างการสนทนาระหว่างการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มที่มีผลต่อการปรับตัวทางสังคม
ครั้งที่ 7 เรื่องการปรับตัวกับครู

ครั้งที่ 7

การเข้าสู่การให้คำปรึกษาแบบกลุ่ม

- จุดมุ่งหมาย** :
1. เพื่อให้สมาชิกเปิดเผยตนเองอย่างจริงจัง กล้าเปิดเผยปัญหาของตนเองเกี่ยวกับความรู้สึกที่มีต่อครู และปัญหาการปรับตัวกับครู
 2. เพื่อให้สมาชิกยอมรับซึ่งกันและกันโดยไม่มีเงื่อนไข รับฟังปัญหาและเต็มใจช่วยเหลือสมาชิกกลุ่ม
 3. เพื่อให้สมาชิกเข้าใจในปัญหาและวิธีการแก้ไขปัญหา เรียนรู้วิธีการที่เหมาะสมในการแก้ปัญหา

จำนวนสมาชิก : 8 คน**เวลา** : 50 นาที วันที่ 13 กันยายน 2538**สถานที่** : ห้องแนะแนว อาคาร 2 โรงเรียนเมืองขอนแก่น**กระบวนการให้คำปรึกษาแบบกลุ่ม** :

ผู้วิจัย : "สวัสดีค่ะ เราพบกันเป็นครั้งที่ 7 ในครั้งนี้ ครูเปิดโอกาสให้สมาชิกทุก ๆ คน เสนอปัญหาของตนเองที่อยากแก้ไข เรื่องเกี่ยวกับความรู้สึกที่มีต่อครูและการปรับตัวกับครู ซึ่งครูและเพื่อนสมาชิกคนอื่น ๆ จะช่วยกันหาทางออก ช่วยแก้ไขและช่วยเหลือ เชิญเลย"

(สมาชิกเงียบนานประมาณ 10 นาที บรรยากาศอึดอัดมาก)

ผู้วิจัย : ครูจะไม่เอาเรื่องเหล่านี้ไปพูดที่ไหน จะเป็นความลับในกลุ่ม
(สมาชิกนั่งเงียบ)

ผู้วิจัยกระตุ้น : เช่น ความรู้สึกถึงการน้อยใจที่ครูไม่สนใจเรา หรืออยากพูดถึงความรู้สึกเกี่ยวกับครูอย่างไร

ด.ญ. ภาณ : อาจารย์ไม่สอน ทำให้ไม่รู้เรื่องในบทเรียน

ผู้วิจัย : แล้วรู้สึกอย่างไร

ด.ญ. ภาณ : รู้สึกน้อยใจ เพราะพวกเราเป็นห้องเรียนสุดท้ายด้วยค่ะ

ผู้วิจัย : (สะท้อนความรู้สึก) "รู้สึกน้อยใจเวลาครูไม่สอนใช่ไหมคะ"

ด.ญ. ภาณ : ห้องอื่นได้เรียนกันแต่ห้องเราไม่ได้เรียน รู้สึกว่าตนเองเสียเปรียบ

ผู้วิจัย : ตรงนี้นักเรียน ม.1/6 อยู่ 3 คน ใช่ไหมคะ

- ด.ญ.มาศ : อาจารย์ไม่มีเหตุผล
- ผู้วิจัย : อาจารย์วิชาอะไรคะ
- ด.ญ.มาศ : วิชา ก. กับ ข.
- ผู้วิจัย : แล้วเคยบอกอาจารย์ว่าอย่างไร
เคยบอกอาจารย์แล้วว่าสอนพวกหนูบ้าง เวลาสอนพวกหนูจะได้ทำได้
แต่อาจารย์ยังไม่สอน
- ด.ญ.มาศ : นักเรียนก็เลยทำประชดอาจารย์โดยการพูดคุยเสียงดังเลย
- ผู้วิจัย : ได้บอกอาจารย์ดี ๆ ไหมคะว่าอยากให้สอน
- ด.ญ.ภาณ : บอกแล้วแต่อาจารย์ก็ยังไม่สอน
- ผู้วิจัย : ตอนนั้นเพื่อนสมาชิกในกลุ่มรู้สึกอย่างไรบ้างเกี่ยวกับเรื่องนี้ ใครอยาก
แสดงความคิดเห็น เชิญเลยคะ เพื่อหาแนวทางช่วยเหลือเพื่อนนะคะ
ถ้าเป็นตัวแทนสมาชิกจะทำอย่างไรดี
(สมาชิกในกลุ่มเงียบนานพอสมควร)
- ด.ช.ชัย : ฟ้องฝ่ายปกครอง
(สมาชิกเงียบไปอีก)
- ผู้วิจัย : เพื่อนคนอื่นล่ะคะ
- ด.ญ.มา : ถ้าอาจารย์ไม่สอนจริง ๆ ก็อ่านหนังสือเองเลย
- ด.ญ.ภาณ : อ่านแล้วแต่ไม่เข้าใจ พอไปถามอาจารย์ อาจารย์ก็ยังไม่อธิบายอีก
- ผู้วิจัย : แล้วจะทำอย่างไรดีคะ เพื่อนสมาชิก
- ด.ช.ทิพย์ : ฟ้องผู้อำนวยการเลย ให้ออก
- ผู้วิจัย : แต่ท่านเป็นอาจารย์นะ
- ด.ญ.ยงค์ : ก็อย่าไม่มาสอนเองนี่นา
- ผู้วิจัย : แสดงว่าเห็นด้วยกับเพื่อนสมาชิก แล้วมีทางไหนอีกคะ เพราะเขาก็
เป็นอาจารย์ เราก็เป็นเด็ก
- ด.ช.ทิพย์ : ก็ปล่อยเลยตามเลย
- ผู้วิจัย : หากปล่อยเลยตามเลย เราก็ไม่ได้เรียนหนังสือ

- ค.ช.ทิพย์ : ขอย้ำเหตุผลอาจารย์
(สมาชิกเงียบ)
- ผู้วิจัย : ตอนนี้ใครอยากเสริมความคิดเห็นอีกคะ
- ค.ญ.ภรณ์ : อธิบายความรู้สึกของเราให้อาจารย์ฟังเพื่ออาจารย์จะเห็นใจสอนบ้าง
- ผู้วิจัย : ใครอยากเสริมความคิดเห็นอีกคะ
- ค.ญ.มาศ : สาเหตุที่อาจารย์ไม่สอนพวกเราก็มีส่วนด้วย เพราะเราคุยกัน
- ผู้วิจัย : เป็นปัญหาจากการพูดคุยของเราด้วยใช่ไหมคะ ตอนนี้เราจะต้อง
ทำอะไรคะ เมื่อทราบสาเหตุแล้วเช่นนี้
- ค.ญ.ยงค์ : กับรับที่ตัวเราเองก่อน โดยการบอกเพื่อน ๆ ให้เงียบ แล้วอาจารย์ก็จะ
สอนเอง
- ค.ญ.ภรณ์ : แต่บางครั้งอาจารย์ก็สอนเป็นบางวัน ที่อาจารย์ไม่สอนเพราะมีเพียง 9 คน
คนที่ตั้งใจเรียนนอกนั้นคุยกัน
- ผู้วิจัย : ถ้าเป็นเช่นนี้ เราต้องทำอะไรคะ
- สมาชิก : ช่วยกันระหว่างเรากับอาจารย์
- ผู้วิจัย : เราก็ควรพบกันครึ่งทาง โดยการพูดจាកันด้วยเหตุผล เราต้องหาทางออกที่
ประนีประนอม แล้วทุกอย่างจะดีขึ้นเอง ตอนนี้ใครอยากแสดงความคิดเห็น
อย่างไรอีกบ้างคะ
(สมาชิกเงียบ)
- ผู้วิจัย : ถ้าไม่มีใครเสริมอีกแล้ว การพบกันครั้งนี้ครูก็อยากจะให้สมาชิกทุกคนได้
พยายามปรับตนเองให้เข้ากับอาจารย์ให้ได้ เพราะเราเป็นนักเรียนต้องให้
ความเคารพนับถืออาจารย์ การมีสัมพันธภาพอันดีระหว่างนักเรียนกับอาจารย์
ก็จะเป็นส่วนหนึ่งที่จะช่วยให้นักเรียนมีการเรียนที่ดีขึ้น สำหรับวันนี้ก็พอแค่นี้ก่อน
แล้วพบกันใหม่ครั้งต่อไป สวัสดีค่ะ

บทวิทัศน์ (SCRIPT)

การให้คำปรึกษาแบบกลุ่มที่มีผลต่อการปรับตัวทางสังคม

การให้คำปรึกษาแบบกลุ่มที่มีผลต่อการปรับตัวทางสังคม

ลำดับที่	ภาพ	คาบบรรยาย/เสียง	รวมเวลา (วินาที)	รวมเวลา ทั้งสิ้น (วินาที)
1	ดราม่าบทวิทยาสัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น	(ดนตรี)	15	15
2	Title 1 (ตัวอักษร) ภาควิชาจิตวิทยาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น	(ดนตรี)	5	20
3	Title 2 (ตัวอักษร) วิทยานิพนธ์ เรื่อง ผลของการให้คำปรึกษา แบบกลุ่มที่มีต่อการปรับตัวทางสังคมของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียน มิ่งเมืองขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น EFFECTS OF GROUP COUNSELING ON SOCIAL ADJUSTMENT OF MATHAYOM- SUKSA ONE STUDENT AT MINGMUANG KHONKAEN SCHOOL IN CHANGWAT KHONKAEN	(ดนตรี)	10	30
4	Title 3 (ตัวอักษร) ผู้วิจัย นางสาวสายพิน กันพยนต์ รหัสประจำตัว 368320-4 สาขาวิชาการแนะแนวและให้คำปรึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น	(ดนตรี)	3	33

ลำดับที่	ภาพ	คำบรรยาย/เสียง	รวมเวลา (วินาที)	รวมเวลา ทั้งสิ้น(วินาที)
5	Title 4 (ตัวอักษร) อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ 1. ผศ.นันทนา กล่อมจิต 2. ผศ.มัลลวีร์ อัครวัฒนศิริ 3. อ.ปรีชา เครือวรรณ	(ดนตรี)	3	36
6	Title 5 สภาพธรรมชาติ ป่าเขา สลับกับสังคมเมือง บ้าน, เทคโนโลยีสมัยใหม่, รถ, โทรศัพท์, ฯลฯ	...สภาพของสังคม ในปัจจุบันมีการ เปลี่ยนแปลงอยู่ ตลอดเวลา	5	41
7	Title 6 พาดข่าวหนังสือพิมพ์หน้า 1 (หัวข่าว) หนังสือพิมพ์หลายฉบับวางซ้อนกัน	ก่อให้เกิดปัญหา ต่าง ๆ ตามมามาก มาย	3	44
8	Title 8 ผู้คนในสังคมมากมายประสบปัญหา	ซึ่งส่วนใหญ่เกี่ยว- ข้องกับการดำรง ชีวิตของมนุษย์ที่ต้อง ต่อสู้ดิ้นรนเพื่อการ ปรับตัว	5	49

ลำดับที่	ภาพ	คำบรรยาย/เสียง	รวมเวลา (วินาที)	รวมเวลา ทั้งสิ้น (วินาที)
9	Title 8 ยายแก่นในสังคมชนบท สังคมชนบท, และเมือง	ให้เข้ากับสภาพเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อม	5	54
10	Title 9 เด็ก 2 คน	โดยเฉพาะวัยรุ่น ซึ่งเป็นช่วง ชีวิตของมนุษย์ที่มีการปรับตัว ยาก และมีปัญหามากที่สุด	5	59
11	Title 10 เด็กในโรงเรียน	การดำเนินชีวิตส่วนใหญ่ของ วัยรุ่นมักจะใช้เวลาอยู่ในสังคม ของโรงเรียน	5	64
12	Title 11 ความแตกต่างของเด็กชนบท, เมือง ฐานะ ฯลฯ	และความหลากหลายของนัก- เรียนที่ต้องมาอยู่ร่วมกันในสังคม โรงเรียนเดียวกันย่อมจะต้อง เกิดปัญหาหลายอย่างตามมา	5	69
13	Title 12 เด็ก 3 คน ทาการทดลองงาน	เช่น การปรับตัวให้เข้ากับ เพื่อน	5	74
14	Title 13 เด็กกับครู	การปรับตัวให้เข้ากับครู	5	79

ลำดับที่	ภาพ	คำบรรยาย/เสียง	รวมเวลา (วินาที)	รวมเวลา ทั้งสิ้น (วินาที)
15	Title 14 เด็กกับสภาพในโรงเรียน	การปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อม ในโรงเรียน	5	84
16	Title 15 ลูกเสือ + เด็กทาเกษตร	หากเด็กวัยรุ่นเหล่านี้มีการปรับ- ตัวให้เข้ากับสังคมโรงเรียนได้ อย่างเหมาะสม	5	89
17	Title 16 ผู้ใหญ่	ย่อมจะเป็นพื้นฐานสำคัญในการ ดำเนินชีวิตในสังคมส่วนรวมและ เติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่มีคุณภาพของ สังคมต่อไป	5	94
18	Title 17 ครู + นักเรียน	การที่เด็กวัยรุ่นจะปรับตัวไปใน ทิศทางที่เหมาะสมได้นั้น ครูย่อม มีบทบาทสำคัญในการที่จะให้ ความช่วยเหลือและคำแนะนำที่ ถูกต้อง	5	99
19	Title 18 ครู + เด็ก วัดพระแก้ว	เป็นแบบอย่างที่ดีเพื่อให้เด็กได้ ยึดถือเป็นหลักในการปฏิบัติตน ซึ่งจะส่งผลให้เด็กสามารถที่จะ ปรับตัวเองได้เหมาะสม	5	104

ลำดับที่	ภาพ	คำบรรยาย/เสียง	รวมเวลา (วินาที)	รวมเวลา ทั้งสิ้น (วินาที)
20	Title 19 เด็ก + ช้าง, เด็กในกลุ่ม	รวมทั้งสามารถสร้างสัมพันธ์ภาพ กับเพื่อนหรือบุคคลอื่น ๆ ใน สังคมได้ดีขึ้น	5	109
21	Title 20 ภาพซ้ำ ๆ ลำดับที่ 13-20	จากสภาพการณ์ดังกล่าว ผู้วิจัย ได้นำชุดการให้คาบรักษาแบบ กลุ่มที่มีผลต่อการปรับตัวทาง สังคมมาทดลองใช้กับนักเรียนที่มี ปัญหาการปรับตัวในสังคมโรงเรียน	5	114
22	Title 21 ขณะเริ่มต้นประชุมกลุ่มทุกครั้งที่เรา กลุ่มที่ถ่ายจริง	การให้คาบรักษาแบบกลุ่มที่มีผล ต่อการปรับตัวทางสังคมในการ วิจัยครั้งนี้	5	119
23	Title 22 เด็กหญิงงสี	เน้นกิจกรรมเกี่ยวกับพฤติกรรม ทางสังคม	5	124
24	Title 23 เด็กเก็บขยะ, กวาด	ด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล และสิ่งแวดล้อม	5	124
25	Title 24 (ตัวอักษร) วัตถุประสงค์	จากวัตถุประสงค์ประการหนึ่ง ของการให้คาบรักษาแบบกลุ่ม	5	134

ลำดับที่	ภาพ	คำบรรยาย/เสียง	รวมเวลา (วินาที)	รวมเวลา ทั้งสิ้น(วินาที)
26	Title 25 เด็กกราบ, รวมกลุ่มเข้าแถวเป็น ระเบียบ	คือการฝึกฝนทักษะทางสังคมหรือ พฤติกรรมทางสังคมที่เหมาะสม ให้กับนักเรียน	5	139
27	Title 26 (ตัวอักษร) วิธีการหลัก	ซึ่งวิธีการหลักมี 4 ขั้นตอน ดังนี้คือ	5	140
28	Title 27	ขั้นที่หนึ่ง การปฐมนิเทศ โดย การเล่นเกวียนกลมเพื่อสร้าง ความคุ้นเคยและบรรยากาศอันดี ระหว่างสมาชิกและผู้ให้คำ- ปรึกษา รวมทั้งการบอกถึงจุด- มุ่งหมายของการเข้ากลุ่ม ข้อตกลงเบื้องต้นและกฎระเบียบ ของกลุ่ม (ดนตรี)	120	260
29	Title 28	ขั้นที่สอง ขั้นการสร้างความรู้ พร้อมในการเข้ากลุ่มโดยการชี้ กิจกรรมการผ่อนคลายความเครียด โดยใช้เทปเสียงประกอบการเล่น จุดมุ่งหมายเพื่อต้องการให้สมาชิก กลุ่มเกิดความรู้สึกผ่อนคลายและ คลายความเครียด	180	440

ลำดับที่	ภาพ	คำบรรยาย/เสียง	รวมเวลา (วินาที)	รวมเวลา ทั้งสิ้น (วินาที)
		การใช้กิจกรรมวาดภาพ โดยมี จุดมุ่งหมายให้สมาชิกเกิดความ คุ้นเคยต่อกันเกิดความรู้สึกอบอุ่น เป็นกันเอง กล่าวระบายความ รู้สึกนึกคิดของตนเองออกมาและ เพื่อให้สมาชิกเกิดปฏิสัมพันธ์ต่อ กัน ซึ่งนำมาสู่การปรับตัวระหว่าง สมาชิกในกลุ่ม (ดนตรี)		
30	Title 29	การสร้างความพร้อมในการเข้า กลุ่ม โดยใช้กิจกรรมปิดตาเดิน จุดมุ่งหมายเพื่อให้สมาชิกได้เกิด ความไว้วางใจซึ่งกันและกัน ซึ่ง จะนำไปสู่การกล้าเปิดเผยตนเอง มากขึ้น เพื่อให้สมาชิกรู้จักช่วย- เหลือเพื่อนและเกิดปฏิสัมพันธ์ ที่ดีเพื่อการปรับตัวทางสังคม (ดนตรี)	120	564

ลำดับที่	ภาพ	คำบรรยาย/เสียง	รวมเวลา (วินาที)	รวมเวลา ทั้งสิ้น(วินาที)
31	Title 30	ขั้นที่สาม การเข้าสู่วิชาให้คำ ปรึกษาแบบกลุ่ม เป็นหัวใจใน การให้คำปรึกษาแบบกลุ่ม จุด มุ่งหมายเพื่อให้สมาชิกเปิดเผย ตนเองอย่างจริงจัง กล้าเปิดเผย ปัญหาเกี่ยวกับตนเอง การปรับ ตัวกับเพื่อน ครูและสิ่งแวดล้อม ในโรงเรียน เพื่อให้สมาชิกยอม รับซึ่งกันและกันโดยไม่มีเงื่อนไข รับฟังปัญหาและช่วยเหลือสมาชิก กลุ่ม รวมทั้งสมาชิกเกิดการ เรียนรู้ วิธีการที่เหมาะสมใน การแก้ไขปัญหา (ดนตรี)	180	740
32	Title 31	ขั้นที่สี่ การปิดกลุ่ม โดยการชี้ กิจกรรมให้กำลังใจ เพื่อสรุปผล การเข้ากลุ่มและให้กำลังใจต่อ สมาชิกกลุ่ม เพื่อการปรับปรุง เปลี่ยนแปลงตนเองให้ดีขึ้น (ดนตรี)	120	862

ลำดับที่	ภาพ	คำบรรยาย/เสียง	รวมเวลา (วินาที)	รวมเวลา ทั้งสิ้น(วินาที)
33	Title 32 พระ, สังคม, ระเบียบ, สงบสุข	การใช้วิธีการและกิจกรรมต่างๆ ในการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มที่มี ผลต่อการปรับตัวทางสังคมจะ เปิดโอกาสให้สมาชิกในกลุ่มแต่ละ คนได้เสนอความคิดเห็นต่างๆ ซึ่งจะทำให้สมาชิกเกิดความภาค ภูมิใจว่าตนสามารถให้ข้อคิดเห็น อันเป็นประโยชน์ต่อกลุ่มได้ นอก จากนั้น ประสบการณ์ในการเข้า กลุ่มจะเป็นการฝึกทักษะด้านสังคม แก่สมาชิกเพื่อให้มีพฤติกรรมที่พึง ปรารถนา ซึ่งจะช่วยให้สมาชิก ได้พัฒนาตนเองและเป็นส่วนหนึ่ง ที่ช่วยให้สังคมมีความสงบสุข	20	884
34	Title 33 (ตัวอักษร) ขอขอบคุณห้องแนะแนว โรงเรียนเมืองขอนแก่น จังหวัด ขอนแก่น เอื้อเพื่อสถานที่	(ดนตรี)	5	889
35	Title 34 (ตัวอักษร) สวัสดี	(ดนตรี)	3	892

ภาคผนวก ง

สถิติที่ใช้ในการวิจัย

1. การหาค่าความเที่ยงของแบบประเมินความสามารถในการปรับตัวอย่างสังคม โดยใช้วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) ซึ่งมีสูตร ดังนี้ (ลัดดา อะยะวงค์, 2533)

$$\alpha = \frac{K}{K-1} \left\{ 1 - \frac{S_1^2}{S_t^2} \right\}$$

โดย α = ค่าสัมประสิทธิ์ความเที่ยง

K = จำนวนข้อแบบวัด

S_1^2 = ผลรวมของความแปรปรวนของคะแนนแต่ละข้อ

S_t^2 = ความแปรปรวนของคะแนนรวม

2. การทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของคะแนนก่อนการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มและหลังการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มของกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง โดยที่กลุ่มตัวอย่างสองกลุ่มเป็นอิสระต่อกัน (ลัดดา อะยะวงค์, 2533) ใช้สูตรดังนี้

$$t = \frac{X_1 - X_2}{\sqrt{\left\{ \frac{(n_1-1)S_1^2 + (n_2-1)S_2^2}{n_1+n_2-2} \right\} \left\{ \frac{n_1 + n_2}{n_1 n_2} \right\}}}$$

ขั้นแห่งความเป็นอิสระ $df = n_1+n_2-2$

X_1, X_2 = คะแนนเฉลี่ยก่อนให้คำปรึกษาแบบกลุ่มและหลังการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มของกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลองตามลำดับ

S_1^2, S_2^2 = ความแปรปรวนของคะแนนก่อนการฝึกและหลังการฝึกของกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลองตามลำดับ

n_1, n_2 = จำนวนคนในกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลองตามลำดับ

3. ทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของคะแนนครึ่งแรก (Pretest) และคะแนนครึ่งหลัง (Posttest) ของกลุ่มควบคุมและทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของคะแนนก่อนการคำปรึกษาแบบกลุ่มและคะแนนหลังการให้คำปรึกษาแบบกลุ่ม โดยที่กลุ่มตัวอย่างเป็นกลุ่มเดียวกัน แต่ทดสอบ 2 ครั้ง เป็นกลุ่มที่มีความสัมพันธ์กัน (Dependent Sample) ใช้สูตรดังนี้ (ลัดดา อະยะวงศ์, 2533)

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{\sum d^2 - \frac{(\sum d)^2}{n}}{n(n-1)}}$$

ขั้นแห่งความเป็นอิสระ

$$df = n-1$$

X_1, X_2 = คะแนนเฉลี่ยก่อนการให้คำปรึกษาแบบกลุ่ม และคะแนนเฉลี่ยหลังการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มตามลำดับ

d = ผลรวมของผลต่างระหว่างคะแนนก่อนการฝึก และคะแนนหลังการฝึก

n = จำนวนคนในแต่ละกลุ่ม